

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Alij prodigiosarum virium viri, Tritanus & Georgius Castriotus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

496 Cap. L. *Vniuersum Pygmæis, Gigantibus, alijsq; monstris ornati-
ginta cubitis distaret. Quod mendacium sexaginta cubitis di-
stat à veritate.*

XIII.

Itaque quod diuinus codex in Samfone, id profani scri-
ptores in Hercule ostendere voluerunt, & in alijs quoque fa-
bulis, quas de viris fortibus excogitauerant; quos finxere gi-
gantes, vel monströsis viribus homines fuisse; vt de Sigono-
tho, Goffredo dentato, Amadiso eiusq; fratribus, de Orlan-
do, Rugerio, Rodomonte, Sigfrido corneo, Wolfardo, Il-
fungo monacho, & mille alijs. Virgilius certè Turnum indu-
xit, qui è terra saxum adèò ingens sustulerit, atque in Æne-
am vibràrit, vt

Virgil. lib. 12.
Æneid.

Vix illud lecti bis sex ceruice subirent,

Qualia nunc hominum producit corpora tellus.

Nihil hîc dicam de Aloeo, Encelado, Tityo, Orione,
Atlante, Antæo, Briareo, Gyge, Oromedonte; omittam
Astneum, Ephialtem, & quos *parsu terra nefando*

Virgil. lib. 1.
Georg.

Caumq; Iapetumq; creat, sauumq; Typhoca,

& reliquos *Titanas ausos rumpere imperium Iouis,*

Plutarch. in
vit. Romuli.
Crinit lib. 15.
cap. 3.

veris hoc argumentum historijs potest absolui: & vel in illa fo-
la Samsonis robur exprimitur, quam Plutarchus & Crinitus
referunt, de Cleomede Astypalæo, qui Lacchum Epidamni-
um pugilem, armatū vnico ictu inermis occidit, occisi latera
aperuit, & iniecta manu eduxit intestina. Ob quam ferita-
tem, cū à iudicibus in ius vocaretur, per forum abiens, co-
lumnā, qua ludi litterarij domus fulciebatur, dissecit, eaq;
ruina pueros omnes adobruit. Quis hunc non dicat alterum
Samsonem?

XIV.

Testatur Solinus, Varronem in relatione prodigiosa for-
titudinis annotasse, Tritanum Samnitē gladiatorem natura
fuisse, qui & rectis, & transuersis neruis, non modò crate
pectoris, sed & manibus cancellatis & brachijs omnes aduer-
sarios leui tactu, ac pænè securis congressibus vicerit, eiusque
filium militem Cn. Pompeij pari modo natū, ita spreuisse ho-
stem prouocantem, vt inermi eum dextera & superaret, & ca-
ptum digito vno in castra Imperatoris sui reportaret. Et quo-
niam sermo nobis est de ijs, qui *fortes facti sunt in bello*, non ta-
cebo

Hebr. n.

cebo hic Georgium Castriotum, partis Albanæ Principem, quem Turci propter rerum gestarum magnitudinem Ischenderbegum, hoc est, Dominum Alexandrum nominauerunt. Alexandria enim hodie Turcis *Ischendrie* est. Hunc Ischenderbegum Paulus Iouius affirmat, numquam detrectasse pugnam; numquã hosti terga vertisse; nullo vnquam in discrimine metu occupatum; numquam vulneratum, nisi leui semel sagitta in cruce fuisse, cum tamen contra duos potentissimos imperatores Turcicos, Amurathem & Machometem, perpetua bella gesserit, & non solum eorum impetus sustinuerit, sed septem eorum clarissimos duces è purpuratorum Bassarum ordine acie deuicerit, & castris exuerit. Hunc Castriotum, addit Iouius, supra duo hominum, vel, vt Barletius scribit, tria millia barbarorum, præsertim diuersis prælijs, sua manu interfecisse, quando singulis tantum ictibus singulos, qui congressi essent, conficere consueisset, quod prægrandi ponderosoq; acinace tam validè, quàm peritè vteretur, quo medios hostes ad umbilicum proscindere, transuersos diuidere solebat; & sæpe per ceruices integros cum humeris brachiorum, artus facilè detruncaret. Quorum immanium vulnerum truculentiam hostes, qui ex prælijs euasissent, cum Bizantij in aula, admirantibus cunctis enarrarent, Machometes ipse, illum potentis dexteræ inusitatæq; violentiæ gladium videre cupiuit impetrauitq; facilè à Georgio, vt sibi Byzantium mitteretur. Talem namq; eius esse temperaturam prædicabãt, vt eius ictu nulla vel ferrea corporum munimenta sustinerent. Aiunt alij, eum Machometi nunciari iussisse; *mittere se quidem gladium suum illi, non item dexteram suam, sine qua gladius nihil posset.* Tanta autem inusitata virtutis eius viri fama erat, vt Turcæ, post mortem eius, potiti Epiro, sepulchrum ipsius, apud Lissum quærirarent, admirabundiq; vsque adeò piè venerarentur, vt eruta demum sepulchro tanti herois ossa non sine superstitione diriperent, cum quisque se bello inuictum turumq; fore crederet, si frustulū ex ossibus inuictissimi Imperatoris in amuleto e ceruicibus suspensum siturus in prælium gestaret. Hæc pleraque Iouius. Barletus scribit, prælium inituro,

Leonclausius
in pandectis
Turcicis.

Paul. Iou. in.
elogijs illustr.
virorum.

Barlet. lib. 8.
de vita & eius
gestis.

Tccc

præter

præter cetera mirabilia mutati vultus signa, ei labrum inferius
 scindi solitum cum copia multa sanguinis. Defunctus est hic
 heros anno ætatis LXIII. Christi MCCCCLVI. die Ianuarij
 XXVII.

XV.

Sapi. 13. 3.

Horum talium vel immanitas corporis, vel animi ma-
 gnitudo, ostendit, quanta sit Dei magnitudo. Hercule enim,
 & Orionem, ob talia, ad sidera vsque transtulerunt. Quorum
 si specie delectati, deos putauerunt: sciant quanto his dominator ce-
 rum speciosior est. Speciei enim generator hac omnia constituit. Ant
 si virtutem & opera eorum mirati sunt, intelligant ab illis, quoniam
 qui hac fecit, fortior est illis: à magnitudine enim speciei & creatu-
 re, cognoscibiliter poterit creator horum videri. Qui proinde in
 illis etiam est laudandus. Et utique artificem laudat, qui opus
 illius laudat. D. Aurelianum, memorat Flavius Vopiscus sta-
 tura procerum, & neruis validissimis fuisse, vtiurque testimo-
 nio Theoclij, manu sua, bello Sarmatico, vna die quadragin-
 ta & octo interfecisse; diuersis autem diebus, ultra nongentos
 quinquaginta. Ob quam fortitudinem pueri in Aurelianum
 cantiunculas composuerunt, & choros, quibus, diebus festis,
 militariter saltitarent, in hunc modum instituerunt. Mille,
 mille, mille; mille, mille, mille decollauimus. Vnus homo mille, mil-
 le, mille, mille decollauimus. Mille, mille, mille visat, qui mille,
 mille occidit. Tantum vini habet nemo, quantum fudit sanguinis.

1. Reg. 18. 6.

Et cum Francos deinde domuisset, denuò cecinerunt. Mille
 Francos, mille Sarmatas semel occidimus. Mille, mille, mille, mille,
 mille Persas quarimus. Ad eundem ritum olim, cum reuertere-
 tur percusso Philisthæo David, egressæ sunt mulieres, de vniuersis
 urbibus Israel, cantantes chorosq; ducentes in occursum Saul regis,
 in tympanis lætitiæ, & in sistris. Et præcinebant mulieres ludentia
 atq; dicentes: Percussit Saul mille, & Daud decem millia. Quæ
 laus, cum homini daretur, Deo & Domino exercituum data est.

Iudic. 7. 20.

Qui enim agnoscunt, vnde veniat fortium fortitudo, clamant:
 Gladius Domini, & Gedeonis. O quàm ingrati, & quàm horum
 immemores sunt, qui multos audiunt præclaros in bello viros,
 & factis verè gigantes, insignia facinora edidisse, neque ta-
 men idcirco Deo laudes gratesque dicunt! Quid in paruis fa-
 cient?